

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. mart 2015. godine
Ref. br.: RK780/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI89/14

Podnosilac

**Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja-Kosovska
agencija za šume**

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda,
Rev. br. 287/2013, od 18. decembra 2013. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnelo Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja-Kosovska agencija za šume (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koje zastupa g. Murat Lepaja.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu Vrhovnog suda Rev. br. 287/2013 od 18. decembra 2013. godine, koja mu je uručena 7. marta 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, Rev. br. 287/2013, od 18. decembra 2013. godine, za koju podnosilac nije naveo nijednu povredu ustavnih odredbi.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 21.4 Ustava i članovima 20. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilom 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 19. maja 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 10. juna 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI89/14 imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI89/14 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Artta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Altay Suroy i Snezhana Botusharova.
7. Dana 19. juna 2014. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova i gđi M. G. kao trećoj strani u postupku.
8. Dana 23. jula 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
9. Dana 25. jula 2014. godine, Sud je tražio od podnosioca da dostavi povratnicu, kojom se dokazuje datum kada je podnosilac primio presudu Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 287/2013.
10. Dana 1. avgusta 2014. godine, podnosilac je dostavio Sudu traženu dokumentaciju.
11. Dana 19. septembra 2014. godine, Sud je tražio od podnosioca da dostavi tužbu u upravnom sporu, Ref. SP-575/06 od 2. novembra 2006. godine, podnetu Vrhovnom sudu Kosova; rešenje Vrhovnog suda, A. br. 28881/2006 od 14. marta 2007. godine i presudu Apelacionog suda Ca. br. 34441/2012 od 14. juna 2013. godine, kao i presudu Opštinskog suda u Peći, C.br. 340/2008 od 26. aprila 2012. godine.
12. Dana 26. septembra 2014. godine, podnosilac je dostavio Sudu traženu dokumentaciju, odluku Nezavisnog nadzornog odbora, A, 02, 100/2006 od 8.

jula 2006. godine i obrazac za procenu radnog učinka za gđu M. G. od 23. novembra 2007. godine.

13. Dana 11. februara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica u upravnom postupku

14. Gđa M. G. je bila zaposlena od 5. aprila 2001. do 31. decembra 2007. godine kao službenik za ekonomsko-finansijske poslove pri Agenciji za šume – Regionalna kancelarija u Peći, u okviru Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja Kosova.
15. Dana 28. februara 2006. godine, podnosilac je odlukom Ref. KE-61/06 suspendovao gđu M. G. uz privremeno udaljavanje sa posla. Podnosilac je utvrdio da je gđa M. G. *“[...] u toku radnog vremena zapostavljala radne obaveze i dužnosti iz člana 30.1 stav (b), (c), (d), (e) i (j) Administrativnog uputstva br. 2013/2 o primeni Uredbe UNMIK-a br. 2001/36 o javnoj službi Kosova [...]”*.
16. Dana 18. maja 2006. godine, Disciplinska komisija podnosioca (poslodavca Kosovske agencije za šume) donela je odluku Ref. KE- 02/2/166/06 o prestanku rada gđe M. G., utvrđujući *“[...] nakon izvođenja dodatnih dokaza, gore imenovana je prekršila Kodeks javne službe Kosova, i utvrđeno je da nije poštovala razumna uputstva rukovodioca poslodavca, da odbija i podriva rad u ekonomsko-finansijskoj službi za specifikacije, račune za uplatnice za javne i privatne šume, kao i da širi laži i da se banalno izražava i vređa svoje kolege iz tehničkog osoblja, kao i da omalovažava i vređa više osoblje Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja, odnosno Regionalnu kancelariju KAŠ u Peći [...]”*.
17. U neodređenom roku, gđa M. G. je podnela žalbu Komisiji za žalbe podnosioca (poslodavca Kosovske agencije za šume).
18. Dana 8. juna 2006. godine, Komisija za žalbe podnosioca je donela odluku br. 02/2/174/06 o odbijanju žalbe gđe M. G.
19. Dana 22. juna 2006. godine, gđa M. G. je podnela žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova protiv odluke (02/2/174/06) Komisije za žalbe podnosioca.
20. Dana 8. jula 2006. godine, Nezavisni nadzorni odbor je odlukom A, 02, 100/2006 usvojio žalbu gđe M. G. kao osnovanu i poništio odluku (02/2/174/06) Komisije za žalbe podnosioca, kao i odluku (Ref. 02/2/166/06) Disciplinske komisije podnosioca.
21. Dana 2. novembra 2006. godine, podnosilac je pokrenuo upravni spor pred Vrhovnim sudom Kosova protiv odluke (A, 02, 100/2006) Nezavisnog nadzornog odbora.

22. Dana 14. marta 2007. godine, Vrhovni sud Kosova je rešenjem A. br. 2881/2006 u upravnom sporu po tužbi podnosioca, odbacio tužbu podnosioca kao nedozvoljenu, ocenjujući da *[...] osporena odluka i postupak koji je prethodio donošenju te odluke nemaju karakter upravnog akta i postupka, kao što je predviđeno članom 6. Zakona o upravnim sporovima, i s obzirom na odredbe gore navedenih zakona nalazi da je za odlučivanje u ovom sporu nadležan Opštinski sud u Prištini [...]*”.
23. Dana 26. novembra 2007. godine, gđa M. G. je uložila žalbu Komisiji za žalbe podnosioca, protiv procene radnog učinka od 23. novembra 2007. godine.
24. Dana 30. novembra 2007. godine, podnosilac je dopisom Ref. KE 934/07 obavestio gđu M. G. o neprodužavanju ugovora na osnovu Uredbe br. 2001/36 o javnoj službi Kosova i Administrativnog naređenja br. 2003/2 o primeni navedene Uredbe, kao i procene učinka od strane šefa kancelarije KAŠ u Peći.
25. Dana 31. decembra 2007. godine, Komisija za žalbe je donela odluku br. 1604/13 o odbijanju žalbe gđe M. G. kao neosnovane i neargumentovane.
26. Dana 24. januara 2008. godine, gđa M. G. je uložila žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova.
27. Dana 24. aprila 2008. godine, Nezavisni nadzorni odbor je odlukom br. 815/08, odbio žalbu gđe M. G. kao neosnovanu i potvrdio obaveštenje Ref. KE-934/07, od 30. novembra 2007. godine, a takođe potvrdio je i odluku (br. 1604/13) Komisije za žalbe podnosioca.

Pregled činjenica u sudskom postupku

28. Nakon što je iscrpela sva pravna sredstva u upravnom postupku, gđa M. G. je podnela tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Peći, kojim je tražila: *„[...] da se poništi odluka tuženog Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja Republike Kosovo u Prištini, br. 1604/13 od 31.12.2007. godine i odluka Nezavisnog nadzornog odbora Kosova, br. 815/08 od 24.04.2008. godine, kao protivzakonite i da se obaveže tuženi- Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ruralnog razvoja Republike Kosovo, Agencija za šume – Regionalna kancelarija u Peći da tužilju vrati u radni odnos, na poslove i radne zadatke koje je obavljala i ranije, kao odgovorni finansijski službenik [...]*”.
29. Dana 26. aprila 2012. godine, Opštinski sud u Peći je presudom, C. br. 340/2008, odbio kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje gđe M. G.
30. U propisanom zakonskom roku, gđa M. G. je podnela žalbu Apelacionom sudu protiv presude Opštinskog suda u Peći, C. br. 340/08.
31. Dana 14. juna 2013. godine, Apelacioni sud je presudom Ca. br. 3441/2012 odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilje gđe M. G., potvrđujući presudu Opštinskog suda u Peći, C. br. 340/08.

32. Neodređenog dana, gđa M. G. je podnela reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda, Ca. br. 3441/2012, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
33. Dana 18. decembra 2013. godine, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 287/2013 usvojio kao osnovanu reviziju tužilje gđe M. G. i odlučio da preinači presudu Apelacionog suda, Ca. br. 3441/2012, od 14. juna 2013. godine i presudu Opštinskog suda u Peći, C. br. 340/2008, od 26. aprila 2012. godine.
34. Pozivajući se na deo odluke o usvajanju revizije kao osnovane, Vrhovni sud je obrazložio:

“[...] nižestepeni sudovi su na pravilno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primenili materijalno pravo kada su našli da je tužbeni zahtev tužilje neosnovan u delu koji se odnosi na obavezu tuženog da tužilju vrati u radni odnos, na poslove i radne zadatke koje je obavljala i ranije kao odgovorni finansijski službenik.

Tužilja je kod tuženog radila od 5.4.2001. godine na određeno vreme, na poslovima i zadacima određenim u skladu sa stručnom spremom. Poslovi koje je tužilja obavljala na radnom mestu službenika za ekonomsko – finansijske poslove nisu privremene ili povremene, već su trajne prirode, što proizilazi iz toga da je na to radno mesto primljena druga osoba.

Činjenicu da je neprodužavanju ugovora prethodila negativna ocena o izvršavanju radnih dužnosti od strane šefa kancelarije KAŠ, ocenio je Vrhovni sud, ali prema članu 12. Administrativnog naređenja br. 2003/2 o primeni Uredbe UNMIK-a br. 2001/36 o javnoj službi Kosova, procena učinka svakog javnog službenika vrši se na osnovu formalnog razgovora i ocene koju daje njegov ili njen rukovodilac jednom godišnje nakon čega sledi odobrenje prvog sledećeg nadređenog rukovodioca u skladu sa procedurama za ocenjivanje učinka koje je utvrdilo ministarstvo, dok prema članu 13. navedenog zakona, poslodavac treba da obezbedi odgovarajuću obuku javnim službenicima, uključujući i ocenu učinka“.

35. Pozivajući se na deo odluke kojim se predmet vraća na ponovno suđenje, Vrhovni sud je dao sledeće obrazloženje:

„[...] Što se tiče dela koji se odnosi na obavezu tuženog da tužilji nadoknadi zaradu kao da je bila u radnom odnosu od 1.1.2008. godine i dalje, i u pogledu određivanja kamate na navedeni iznos, usled pogrešne primene materijalnog prava nije pravilno utvrđeno činjenično stanje i iz tog razloga nema uslova za preinačenje presude, tako da su obe presude nižestepениh sudova u ovom delu ukinute i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje [...]”.

Navodi podnosioca zahteva

36. Podnosilac zahteva tvrdi: *“[...] Vrhovni sud Kosova je pogrešno utvrdio da se u tužiljinom slučaju radi samo o neprodužavanju ugovora o radu, to uopšte ne stoji, jer je neprodužavanju prethodila prethodna mera nadležnog organa*

tuženog, Disciplinske komisije, koja je razmatrajući zahtev za vođenje disciplinskog postupka protiv nje, u skladu sa važećim odredbama donela meritornu odluku kada ju je proglasila odgovornom i izrekla joj adekvatnu meru – prestanak radnog odnosa. Upravo tu i leži glavna poenta ovog zahteva upućenog ovoj uvaženoj instituciji Republike Kosovo, koja je odgovorna za tumačenje svake zakonske odredbe iz svih oblasti života, u postojećim specifičnim uslovima i okolnostima na Kosovu”.

Prihvatljivost zahteva

37. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, treba prvo da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom, i dalje navedene u Zakonu i u Poslovniku.

38. U ovom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

39. Pored toga, pravilo 36 (1) (d) i 36 (2) (d) Poslovnika, propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

40. Sud u konkretnom slučaju primećuje da se podnosilac žali, uglavnom, na pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava (zakonitost) i da ni na koji način ne potkrepljuje svoju tvrdnju na ustavnim osnovama (*vidi: tvrdnje podnosioca u stavu 35 ovog dokumenta*).

41. Sud primećuje da su gore navedene tvrdnje podnosioca prirode zakonitosti, za koje Sud ocenjuje da potpadaju pod isključivu nadležnost Vrhovnog suda, koji je po službenoj dužnosti ocenio zakonitost nižestepenih odluka.

42. Pored toga, Sud ne može da postupa kao sud četvrtog stepena u odnosu na presudu donetu od strane Vrhovnog suda. Dužnost redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. Zadatak Suda je da utvrdi da li su postupci u redovnim sudovima, gledajući u celini, bili pravični, uključujući i način na koji su dokazi uzeti (*vidi: slučaj Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, od 10. jula 1991. godine).

43. U konkretnom slučaju, Sud ne smatra da su postupci pred Vrhovnim sudom bili na bilo koji način nepravični ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. godine).
44. Što se tiče dela odluke kojim se predmet vraća na ponovno suđenje, Sud smatra da predmet još uvek čeka na rešavanje u redovnom sudskom postupku (vidi: *obrazloženje presude Vrhovnog suda u stavu 33 ovog dokumenta*).
45. Zapravo, Sud primećuje da podnosilac nije potkrepio tvrdnju na ustavnim osnovama i da nije pružio dokaze koji ukazuju na to kako i zašto su njegova prava i slobode, zaštićene Ustavom, prekršene osporenom odlukom.
46. Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) (d) i pravilom 36 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d), 36 (2) i 56 (2) Poslovnika, dana 11. februara 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani